

TEPELSKO

Projekty studentů Přírodní školy

Cesta zpátky...

To byla naše letošní cesta do kraje spravovaného v časech bývalých povětšinou tepelským klásterem. Do kraje jsme se totiž vrátili po dvou letech a za všechny snad mohou říci, že jsme se na Expedici na Tepelsku s našimi dětmi opravdu těšili. O to víc, že jsme měli na co navazovat – v minulých letech se nám podařilo spolupracovat s občanským sdružením v Dobré Vodě a s místními dětmi tam vytvořit několik animovaných filmů, znovuobjevit několik zapomenutých minerálních pramenů nebo se úspěšně podílet na rozšíření expozice reliквиáře sv. Maura na bečovském zámku. Premonstráti v Klášteře Teplá nás opět přijali jako členy své rodiny, a tak jsme se v sedmi skupinách složených ze studentů z různých ročníků mohli opět směle pustit do pátrání, měření, filmování i kreslení, abychom sami pro sebe i pro Vás odhalili něco ze zapomenutých kapitol místní historie i současnosti a snad i trochu pomohli v dobrém díle.

Bylo povzbudivé sledovat, jak se rok od roku Váš krásný kraj rozvíjí, že je zde je stále více lidí, kteří poznávají, že krása přírody i starých památek, dobré sousedské vztahy nebo výchova dětí jsou hodnoty mnohem důležitější než byznys nebo politická moc. Nacházeli jsme nové kolegy a přátele, díky nimž se nám podařilo pokročit v našich výzkumech o kousek dál a občas přiložit svou ruku k dílu – ať už s trapisty v lese, s romskými dětmi v Dobré Vodě nebo při výukových programech ve školách. Moc děkujeme všem, kteří nám na našich cestách pomohli, a těšíme se na další setkání.

A co všechno jsme vlastně zjistili a vytvořili? To už si můžete přečíst ve člancích našich studentů. Tak ať se Vám líbí.

Mgr. František Tichý

ředitel Soukromého reálného gymnázia Přírodní škola, o.p.s.

Přehled prací realizovaných v rámci projektu „Expedice Tepelsko 2011“

- 1) Poutníci na Skokovské stezce - reportážní film, dokumentace vybraných míst, propagace a další rozvoj** (Matouš Bičák, Veronika Šerksová, Tereza Uličná, Ester Novotná, Jakub Melichar; odborný konzultant: Mgr. Linda Langerová)
- 2) Vývoj kulturní krajiny v okolí Dobré Vody, kláštera v Novém Dvoře a zaniklé vesnice Ďolíček** (Tomáš Kekrt, Jakub Jindra, Martin Liška, Markéta Baťková, Adam Weiner, Pavel Šimon, Štěpán Řehák, Sebastián Gambaccini; odborný konzultant: Mgr. František Tichý, Jiří Schierl, Richard Sladký)
- 3) Aleje a drobné sakrální stavby na Tepelsku** (Matěj Horák, Jáchym Belcher, Matyáš Kapic, Jakub Grosman, Lucie Kolínová, Hermína Motlová, Johanka Simonová; odborný konzultant: Mgr. Vojtěch Vykouk, Lenka Vyhnálková)
- 4) Projektové vyučování v přírodě** (Lukáš Nehasil, Jasna Simonová, Michaela Semotánová, Šimon Kapic, Jan Hegrlik, Kamila Semotánová, Ondřej Roch; odborný konzultanti: Mgr. František Tichý, Mgr. Ondřej Simon)
- 5) 3D modelování budov v programu Google Sketch up** (Alžběta Vosmiková, Jan Chaloupek, David Štěpánek, Richard Sladký, Filip Nehasil, Marie Adamcová, Matěj Mišina, David Kubec; odborný konzultant: Mgr. Štěpán Macháček)
- 6) Katalogizace minerálních pramenů v okolí Mariánských lázní** (Adam Drmota, Jan Pokorný, Tomáš Mucha, Dominika Adamcová, Lukáš Kekrt, Vašek Šňupárek, Eliška Tichá, Anežka Skleničková; odborný konzultant: RNDr. Marek Matura, Ph.D.)
- 7) Komunitní práce s Romy ve vesnici Dobrá voda** (Filip Mašek, Karel Vinš, Jonatan Vnouček, Cecilie Novotná, Jindra Prošek, Kristýna Volfová, Františka Simonová, Tímea Pražáková; odborný konzultant: MgA. Magdalena Bartáková)

Obsah

Tisíce poutníků na Skokovské stezce	3
Reportážní film, dokumentace vybraných míst, propagace a další rozvoj	
Tam u vesnice v ruinách, kde dávají mniši dobrou noc	4
Vývoj kulturní krajiny v okolí Dobré Vody, kláštera v Novém Dvoře a zaniklé vesnice Ďolíček	
Aleje a křížky 2011	6
Aleje a drobné sakrální stavby na Tepelsku	
Když se role obrací	6
Projektové vyučování v přírodě	
Budiž model	8
3D modelování budov v programu Google Sketch up	
Lesní prameny v okolí Mariánských lázní	9
Katalogizace minerálních pramenů v okolí Mariánských lázní	
Umím číst, psát počítat = mohu dělat novináře	11
Komunitní práce s Romy ve vesnici Dobrá Voda	
Expediční kronika	14

Tisíce poutníků na Skokovské stezce

Reportážní film, dokumentace vybraných míst,

Poutník vykročí na cestu. A čeká. Čeká, jak bude okolní krajinou přivítán. Zanedlouho bude snad příjemně překvapen. Klidem a pohodou zdejších lesů proniká tichounký hlas přírody. Tak tedy pojd', poutníku, ztiš se, naslouchej a putuj.

Pout'... S prosbou se vydat na cestu. Za cíl pěkné místo, kde snad prosba bude vyslyšena. Duchovní poutě byly odjakživa součástí života lidí. Kdysi se putovalo i krajem panenky skákavé do zaniklé vesnice Skoky, která vznikla pravděpodobně již ve středověku. Stávala zde malá kaple zasvěcená Panně Marii Pomocné s kopií známého zázračného obrazu Panny Marie Pomocné z německého Pasova. Modlitby a prosby v kapli byly vyslyšeny, zejména přímůlvy za uzdravení, proto se Skoky staly cílem tisíců poutníků z širokého okolí. Na místě kaple byl postaven na vesnické poměry monumentální barokní kostel zasvěcený Navštívení Panny Marie. S výstavbou nového poutního kostela a s celými Skoky je bezesporu spojen také Klášter Teplá. Občanské sdružení Pod střechem se dnes rozhodlo tato dvě zajímavá místa spojit novou poutní stezkou.

Na letošní expedici jsme chtěli navázat na dřívější spolupráci s občanským sdružením, kdy jsme dokumentovali vývoj krajiny právě v okolí Skoků. Trasa stezky už byla připravená, ale kde vzít poutníky? A co se mohlo na stezce zlepšit? Proto jsme si dali za cíl pomoci občanskému sdružení s propagací a se zatraktivněním poutní stezky z Teplé do Žlutic. Rozhodli jsme se ji celou projít, seznámit se s krásami tamní krajiny, potkat se se zdejšími lidmi a celkově co nejvíce načerpat atmosféru. A pak jsme vyrazili na pout'. Rádi jsme si sedli do stínu,

zamysleli se a vnímali, jak stezka postupně prochází krajinou a jak se s ujitými kilometry krajina postupně mění. Pak už pero psalo do deníku snad samo. Zajímavá místa na stezce jsme vždy popsali, vyfotili a natočili pár záběrů. Hlavně jsme se zaměřili na ta, která nebyla doposud příliš zpracovaná (Dřevohryzy, Branišov, Lhota a Sedelské rybníky, Sovolusky a Přílezy). Pokoušeli jsme o nich shromáždit co nejvíce informací, ať už z archivů, knih nebo ze vzpomínek místních. Putování nám oživil pan Jiří Schierl (o.s. Pod střechem), od kterého jsme dostali modrou barvu a štětec a pomáhali jsme s proznačováním poutní trasy.

Nakonec jsme využili získané záběry i informace a vytvořili krátký trailer jako výzvu k putování a cestopisný reportážní film pro všechny, kteří by se chtěli se stezkou seznámit. Film provází nejzajímavějšími místy, která poutník na stezce může nalézt. Abyste se mohli dozvědět více i během putování, připravuje se naučná stezka. Proto jsme po sepsání všech získaných materiálů vytvořili návrhy textů na informační tabule. Ty doplní námi pořízené fotografie a další obrazové přílohy (mapa, plánek atd.).

Přestože stezka končí až ve Žluticích, Skoky jsou oním místem, kam poutník směřuje. Místem, které pouti dává smysl. Poutní kostel Navštívení Panny Marie Vás začne přitahovat už z dálky. Starosti tu mizí, v kostele se nějak lehčeji dýchá a kdo hledá duchovní podporu, pro toho není lepší cesty než napodobit tisíce dávných poutníků a vydat se do Skoků pro posilu na další cestu životem. A co vy, vydáte se také na pout'?

Více o skokovské stezce a Skokách najdete na www.skoky.eu.

Veronika Šerksová a Matouš Bičák (17 a 16 let)

Tam u vesnice v ruinách, kde dávají mniši dobrou noc...

Vývoj kulturní krajiny v okolí Dobré Vody, kláštera v Novém Dvoře a zaniklé vesnice Ďolíček

V tomto roce jsme se vypravili na Tepelsko, kde jsme se snažili popsat vývoj krajiny a zdokumentovat její současný stav. Pro výzkum jsme si vytypovali území o přibližné rozloze 3 x 3 kilometry poblíž vesnice Dobrá Voda a nově vybudovaného trapistického kláštera Nový Dvůr. Je to malebná krajina tvořená lesy, pastvinami a starými alejemi, kde jen občas můžeme potkat trapistického mnicha nebo zabloudit v ruinách zaniklé vesnice Ďolíček.

K našemu výzkumu jsme využili několik historických mapování a leteckých snímků (vojenská mapování a Stabílní katastr). Při naší práci nám hodně pomohli i místní badatelé Jiří Schierl a Ludvík Poláček a celá řada knih.

Chodit jenom křížem krážem...

Při práci v terénu jsme se rozdělili do čtyř podskupin. Každá z nich se věnovala jinému úkolu – vývoji a současnému stavu cestní sítě, zástavby, sakrálními stavbami, rozsahem zalesnění a celkovými změnami krajinného pokryvu atd.

Ve zkoumaném území jsme strávili týden. Navštívili jsme Nový Dvůr, který nás netradičními bohoslužbami i svoji historií velmi zaujal. Chvíli jsme pobývali v Dobré Vodě, kde většinu stálých obyvatel tvoří romská komunita. Proto zde působí sdružení Český západ, které pomáhá začlenit romské obyvatele do společnosti. Toto sdružení v Dobré Vodě začalo fungovat z iniciativy trapistů a můžeme říci, že je práce s romskými obyvateli velmi úspěšná. Během našeho výzkumu jsme díky laskavosti Lesů ČR přespávali přímo v zaniklé obci Ďolíček poblíž Dobré Vody.

Na závěr našeho výzkumu jsme se pokusili odpo-

vědět na otázku, jaké události nejvíce ovlivnily vývoj námi zkoumaného území, co pomohlo k jeho rozvoji a co naopak k jeho úpadku.

Jak to všechno bylo...

První historická událost, která změnila směr vývoje ve zkoumané oblasti, je zakoupení Dobré Vody tepelským klášterem (1233). Napojení na klášter je velmi důležité pro budoucí vývoj Dobré Vody. Tepelský klášter odstartoval rozvoj oblasti při obnově po třicetileté válce, když roku 1720 vybudoval poblíž Dobré Vody klášterní statek Nový Dvůr. Původně chudá zemědělská oblast od této chvíle zásobovala tepelský klášter. To na sebe navázalo řetězec událostí. Pro zvýšení produkce byla rozšířena pole. Začalo se pěstovat méně druhů plodin, ale celková produkce se zvýšila. Nabídka pracovních míst způsobila nárůst obyvatelstva. To zapříčinilo stavební rozvoj Dobré Vody i založení Ďolíčku (r. 1750). V tomto období pravděpodobně vznikl Nový mlýn (dnes Starý mlýn) na jihu území, který na dobových mapách poji s Novým Dvorem přímá cesta. Zároveň se zlepšila i cestní síť zahustila se pro lepší přístup k polím a Novému Dvoru jakožto hospodářskému centru. Hlavní cesty se pravděpodobně zpevnily, vzrostl význam cesty z Dobré Vody do Kláštera Teplá. Jednalo se o klášterní statek, a tak přibývalo i několik křížků. V Novém Dvoře bylo také letní sídlo tepelského opata, proto v něm byla zřízena i kaple. V celé zkoumané oblasti se kolem cest sázely aleje, které se často ve špatném stavu zachovaly dodnes. Vliv kláštera neustává ani po roce 1850, kdy se obec Dobrá Voda osamostatňuje.

Druhá historická událost, která zde razantně změnila vývoj krajiny, byla druhá světová válka. Na jejím konci bylo vysídleno německy mluvící obyvatelstvo, což byli prakticky všichni. Dosídlenců bylo mnohem méně. V roce 1950 navíc zaniká Klášter Teplá, a tak Nový Dvůr i celá oblast ztrácí svoji původní funkci i význam. Na krajinu to mělo dalekosáhlé následky. Dosídlené obyvatelstvo dosahovalo přibližně poloviny původního stavu. Polovina nepotřebných domů v Dobré Vodě byla zbourána a Ďolíček zanikl úplně. Přece jenom byla v Dobré Vodě postavena jedna budova, panelový dům, který měl sloužit jako ubikace pro dělníky – z části šlo o Romy ze Slovenska. Nový Dvůr

přestal fungovat jako hospodářské centrum a stal se součástí hospodaření státního statku, celková produkce i využití území klesaly. Pomalu začalo přibývat luk na úkor polí, les se začal rozrůstat a zarostlo potoční údolí. Cesty se přestaly udržovat a menší začaly zanikat, protože po nich nikdo nechodil. Přestaly se udržovat i aleje a dnes jsou dost prořídle. Křížky také hodně zanikaly, buď záměrným ničením, nebo zanedbáním údržby.

Po pádu komunistického režimu se pomalu začal obnovovat tepelský klášter. Ale tamní mniši měli dost práce sami se sebou a obnovit činnost Nového Dvora jen tak nemohli. Jejich úlohu ale částečně převzali trapisté. Ti sem přišli roku 1999 a už roku 2004 zde začal fungovat klášter.

Řád cisterciáků přísné observace (nazývaný právě trapisté) patří do římskokatolické církve a je to jeden z nejpřísnějších řádů na světě. Do České republiky přišli tito mniši z opatství Sept-Fons ve Francii. Řád cisterciáků vznikl v 17. století v klášteře La-Trappe ve Francii. Tento řád klade důraz na manuální práci, dokáže si na sebe vydělat např. prodejem hořčice a marmelády nebo prací v lese. Řehole svatého Benedikta a cisterciácká tradice v sobě vyváženě pojí společný život a nezávislost, práci a modlitbu, chudobu (ale nikoli nouzi), ticho, prostor a přísnou samotu, jež umožňují směřovat k Bohu v bratrské atmosféře. Trapisté začínají svůj den ve tři hodiny ráno a končí jej v osm hodin večer.

Protože si mniši vydělávají sami na sebe hospodařením, částečně obnovili činnost, kterou zde provozoval statek. Okolní pozemky jsou využívány jako pastviny. Dále se hospodaří v lesích a pro lepší dostupnost trapisté obnovili některé cesty. Byla vysazena nová alej a živý plot. Trapisté vše dělají

sami, proto zde nevytváří tolik pracovních míst. Pouze na některé menší práce zaměstnávají členy místní romské komunity. Jejich činnost v oblasti hospodářské a sociální není srovnatelná s činností tepelského kláštera v minulosti, přesto je jejich duchovní a kulturní vliv, který toto území po všech stránkách opět postupně pozvedá, nesporný.

A co bude dál?

Další vývoj zkoumaného území je vždy těžké nějak předpovídat. Záleží na přístupu obyvatel, který se v průběhu času mění, na zastupitelstvu, na kooperaci s romskou komunitou a také na trapistech. Nebo možná hlavně na trapistech. Ale vzhledem k tomu, že až doposud se vše vyvíjelo k lepšímu, je dost pravděpodobné, že tomu tak bude i nadále. Každopádně je krajina okolo Nového Dvora jednou z nekrásnějších, které jsme kdy navštívili, a ať už to s ní v budoucnu dopadne jakoliv, rádi se tam vrátíme.

Tento článek je jen celkovým shrnutím našeho bádání. Detailnější informace o našem výzkumu si můžete přečíst v našem sborníku, který je dostupný na webové adrese: www.tepelsko.czweb.org.

Jakub Jindra (17 let) a Adam Weiner (13 let)

Aleje a křížky 2011

Aleje a drobné sakrální stavby na Tepelsku

Naše skupina s názvem Aleje a křížky 2011 je spojením dvou skupin, které na expedici 2010 pracovaly nezávisle na sobě. Vypravili jsme se tedy pátrat po drobných sakrálních stavbách a po alejích vedoucích podél cest a silnic v blízkosti tří významných sakrálních staveb, jimiž byly: Klášter Teplá, kostel Sv. Jiří ve městě Teplá a klášter Nový Dvůr za vesnicí Dobrá voda. Chtěli jsme dosáhnout toho, aby se lidé měli možnost dozvědět o zde postavených křížích, lucernách a sochách, které jsou teď většinou bohužel ve špatném stavu. Zároveň jsme chtěli zmapovat současný stav alejí rostoucích na tomto území.

Prvním krokem naší práce bylo vytipovat si aleje a sakrální stavby, jak na starších vojenských mapách, tak na současných satelitních snímcích a vytvořit si mapu vlastní obsahující všechna místa, která chceme v rámci výzkumu navštívit. V terénu

jste potom chodili podle této mapy a pomocí speciálních tabulek jsme zaznamenávali naměřené údaje. U každé drobné sakrální památky jsme vytvořili stručný popis, udělali jednoduchý náčrt a fotografie. U alejí jsme pomocí GPS zaznamenali

zeměpisné souřadnice začátku a konce aleje, pořídili ilustrační fotografie a napsali jednoduchý text. Současně jsme u stromů, které byly součástí aleje, hodnotili zdravotní stav, věkové stadium a sadovníckou hodnotu. Sadovnícká hodnota shrnuje zdravotní stav, věkové stadium a estetickou hodnotu daného stromu. Uvedené údaje jsme posléze zpracovali do podoby přehledných grafů.

Posledním krokem v naší práci bylo zaznačit drobné sakrální stavby na server www.googlemaps.com a nahrát k nim texty, fotky a jejich náčrty. Kromě toho jsme materiály týkající se sakrálních památek poskytli Klášteru Teplá, aby o nich bratři Premonstráti měli lepší přehled a případně je mohli v budoucnu nechat restaurovat.

Nakonec se nám překvapivě nejen povedlo splnit všechny cíle, které jsme si stanovili, ale také si užít spoustu zábavy. Přestože bylo skloubení a zvládnutí práce dvou plnohodnotných skupin opravdu vyčerpávajícím a časově náročným úkolem, doufáme, že naše práce přispěje k obohacení nádherné kulturní krajiny, kterou Tepelsko bezesporu je. Tímto se loučím a doufám, že jsem ve vás alespoň trochu vzbudil zájem o naši práci.

Jáchym Belcher (15 let)

Když se role obrací...

Projektové vyučování v přírodě

Už jste někdy zkoušeli před někým vyslovit pojem environmentální výchova? Mnoho lidí jistě zděšeně vyvalí oči a otáže se vás, zda jste normální, popřípadě, zda nemluvíte nějakým cizím jazykem. Problém není jenom v prapodivném názvu, ale i v tom, že mnoho učitelů vlastně vůbec neví, jak tento předmět vyučovat. Jak jim ale můžeme pomoci s

pochopením jeho obsahu my? Je asi více než zřejmé, že studenti gymnázia nejsou rozhodně ti, kteří by měli vystudovaným učitelům ukazovat, jak mají učit svůj předmět.

Přesto si mnoho studentů z naší skupiny, kteří se v minulosti na expedici věnovali biologickým výzkumům, pamatuje, že na prezentacích výsledků se

na ně obracelo mnoho učitelů i žáků s žádostí o radu, jak takový nebo podobný výzkum provést i u nich ve škole. Proto jsme se rozhodli, že vytvoříme něco jako manuál, který by učitelům pomohl uskutečnit podobné výzkumy právě v rámci environmentální výchovy.

Manuál - to se lehkó řekne! Ale jak?

Náš manuál v aktuální podobě obsahuje popis výukového programu, přičemž hlavní částí jsou metodické listy, ve kterých jsou přesně popsány jednotlivé aktivity včetně seznamu pomůcek. Abychom mohli něco takového vůbec sepsat, bylo potřeba dobře plánovat. Nejdříve jsme si v Praze připravili potřebné pomůcky a navrhli metodické postupy. Praktická část probíhala již v okolí Kláštera Teplá, kde jsme po celý první týden ověřovali a porovnávali vybrané metody. Nutno podotknout, že to nebylo nic jednoduchého, druhý týden byl ale výrazně náročnější.

Pomoc! Deváták na obzoru!

Co tedy bylo na druhém týdnu tak náročné? Abychom vyzkoušeli námi navržený výukový program v praxi, zrealizovali jsme jej za vydatné pomoci našeho pana učitele Františka Tichého se studenty z několika základních škol na Tepelsku. Jednalo se o studenty páté a deváté třídy ze ZŠ v Teplé a studenty druhého stupně ze ZŠ v Bečově nad Teplou. Při této práci se role najednou obrátily a my se stali „učiteli“. Nebylo to pro nás moc jednoduché. Nejenže někteří z našich „žáků“ byli jenom o necelý rok mladší než ti starší z nás, ale s blížícím se koncem školního roku už neměli občas

ani chuť cokoli dělat. Zvlášť ti nejmladší z nás (studenti ve věku maximálně třinácti let) popisovali své nově nabyté zkušenosti se smíšenými pocity. „Vždyť jsou to devátáci, ty přece nemůžeš učit kytky! Vždyť mě ani nebudou brát vážně.“ Možná se budete smát, ale i takové byly reakce na chystaný výukový program pro devátáky z Teplé ze strany mladších členů skupiny. Nakonec jsme však měli štěstí na docela příjemné a spolupracující studenty a tak jsme všichni (jak my, tak naši „žáci“) ve zdraví všechny programy přežili. A nejen to! Výsledkem trojího testování je návrh na konečný výukový program. Zanesli jsme jej do první verze metodických listů, a tím jsme položili základní kámen manuálu. Dále jsme všechny získané materiály (včetně popisu výukového programu, průběhu a metod práce, pomůcek a detailního popisu cílů) zpracovali do podoby závěrečné zprávy.

A co teď s tím?

Jakým směrem se výsledky naší práce uberou dále, záleží z velké části nejen na nás, ale i na tom, jak se nám podaří manuál s metodickými listy rozšířit mezi ty, které by to mohlo zajímat, především mezi učitele. Myslíme si, že expedice nám letos rozhodně dala nejen nové znalosti z oblasti biologie a krásné zážitky s kamarády ze skupiny, ale zároveň nám přinesla ještě něco velmi důležitého. Možná jiný pohled na vyučování jako takové, možná jenom trochu nadhledu a pokory.

Michaela a Kamila Semotánovi (16 a 14 let)

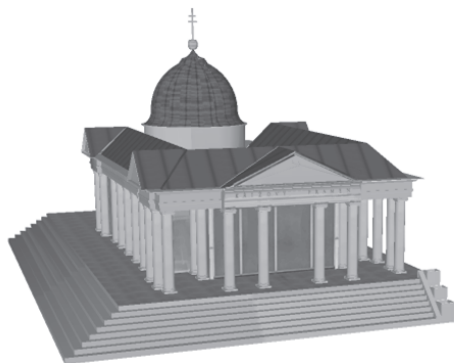

Budiž model...

3D modelování budov v programu Google Sketch up

Nové téma

Tepelsko je již léta zajímavou oblastí pro realizaci různě zaměřených projektů Přírodní školy. Mnoho skupin opakovalo projekty i na jiném místě v regionu. Když jsme přemýšleli nad letošní expedicí, měli jsme chuť zkusit něco nového. Dozvěděli jsme se o programu Google SketchUp, ve kterém je možné modelovat 3D budovy a zveřejnit je v programu Google Earth, který díky virtuálnímu globusu umožňuje prohlížet Zemi jako ze satelitu. Objevil se nápad vytvořit na počítačích model Kláštera Teplá a několika zajímavých objektů v okolí. Našel se dostatek zájemců, proto bylo možné vytvořit skupinu a projekt uskutečnit.

Od reality k virtualitě

Možná se vám zdá, že pro naši práci jsme potřebovali jen počítač a spoustu hodin strávených u něj. Nezbytnou součástí vytváření 3D modelů budov však také bylo její detailní nafocení a zjištění základních informací o její existenci. Pro doplnění potřebných informačních panelů jsme u každé z budov vytvořili ještě ruční kresbu. Po práci strávené venku na vzduchu nás čekala další část, tentokrát samotné vytváření modelů v programech na počítačích. Aby byly modely věrohodné, využili jsme program Gimp, v kterém jsme upravili fotografie tak, aby bylo možné je umístit na samotnou kostru modelu.

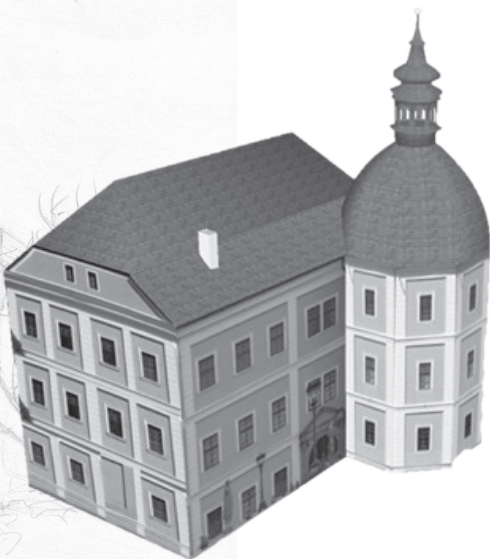

A je to?

Cílem této skupiny bylo nejen vytvořit několik co nejvíce věrohodných 3D budov. Kromě toho je společně s informačním panelem obsahujícím stručný popis objektu, jeho fotografií a ruční kresbu zaslat správcům aplikace Google Earth. Aby však byly tyto objekty umístěné do aplikace a veřejnost si je mohla prohlížet, musí se po odeslání počkat několik týdnů. Poté je správci schválené umístí do prohlížeče, nebo zašlou zpět kvůli nutným opravám.

Stálo to za to?

S projektem bylo více práce, než se může na první pohled zdát. Měli jsme hodně technických problémů. Přesto jsme získali zkušenosti jak s tvorbou nových projektů, tak s prací na počítači. Hodnotíme projekt jako úspěšný a v příštích letech i opakovatelný. Doufáme, že vás naše práce inspiruje ve vlastní tvorbě.

Alžběta Vosmiková, Jan Chaloupek (17 a 16 let)

Lesní prameny v okolí Mariánských lázní

Katalogizace minerálních pramenů v okolí Mariánských lázní

Ve světě přibývá zemí, které jsou sužovány nedostatkem pitné vody. Přitom její denní spotřeba celosvětově narůstá. My máme zatím to štěstí, že je v naší zemi pitné vody dostatek – v řekách, nádržích a také pod zemským povrchem. Zejména okolí Mariánských lázní je na prameny bohaté na prameny a jsou to často navíc prameny minerální. Je jich zde více jak 50. Některé prameny jsou dobře přístupné, turisticky navštěvované a jsou proto udržované, s kvalitním zachycením vývěřů, vyba-

a zachování. A aby toho nebylo dost, někteří členové skupiny se věnovali rekonstrukci a rozšíření série “keší” s tematikou minerálních pramenů. První série “keší” byla totiž velmi úspěšná a přivedla k pramenům řadu nových nadšenců.

U většiny pramenů nedošlo mezi lety 2009 a 2011 k výrazným změnám v měřených fyzikálně-chemických parametrech (pH, Eh, T, K). To podporuje hypotézu, že zdroje vody minerálních pramenů mají původ ve značných hloubce a až na výjimky nedochází k jejich ředění srážkovými (povrchovými) vodami.

Teploty studovaných vod se pohybovaly v rozmezí 7,9 – 12 °C a mezi lety 2009 - 2011 došlo pouze k minimálním odchylkám. Hodnoty vodivosti (obr. 3) byly během obou kampaní naměřeny v rozmezí 151–4000 $\mu\text{S}\cdot\text{cm}^{-1}$. Nejvyšší koncentraci rozpuštěných látek lze na základě těchto údajů očekávat v prameni u Podhorního mlýna a nejnižší u Siardova pramene. Hodnoty pH se pohybovaly v rozmezí 4,27 – 8,12 (obr. 4) a většinu pramenů tak lze označit jako tzv. kyselky. Příčinou zvýšené kyselosti může být například vysoký obsah CO_2 . Vysoké koncentrace CO_2 , více jak 1000mg/l, jsme titrací zjistili u všech pramenů, kromě tří (obr. 5). Vody pramenů vykazují převážně slabě oxidační vlastnosti. Nejvyšší hodnoty Eh vykazovaly Vincentův pramen (255 mV) a Giselin pramen (242 mV). Lze tedy předpokládat, že například železo, se zde bude vyskytovat ve své oxidované formě – Fe^{+III} . Naopak slabě redukční podmínky panují ve vodách Obecního pramene

Obr.1 - Udržovaný pramen

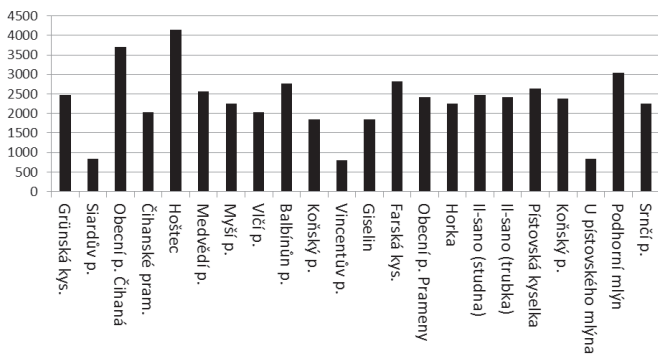
vené ochrannou stříškou a někdy dokonce informační cedulí (obr. 1). O mnoho pramenů, které se nacházejí uprostřed lesů, na zarostlých loukách, se ale již řadu let nikdo nestará (obr. 2) a hrozí tak jejich zanesení a zánik. A právě problematikou zanedbaných lesních pramenů v okolí Mariánských lázní se zabývala naše skupina.

Navázali jsme na práci z roku 2009, která jako první popisovala detailní chemické složení těchto pramenů a jejich fyzikálně-chemické vlastnosti. Mohli jsme tedy v letošním roce ověřit, zda jsou vlastnosti pramenů stabilní, případně kde dochází ke změnám. Kromě toho jsme se dovybavili znalostmi a vybavením a rozšířili naše bádání o určování obsahu volného CO_2 ve vodách pramenů a podařilo se nám také analyzovat a popsat sedimenty, které se vytvářejí v místě vývěru. Veškerá data, včetně přesné polohy pramenů, jsme zpřístupnili v podobě katalogových listů v aplikaci Google maps. Navíc jsme pro každý pramen navrhli sérii opatření, která by mohla přispět k jeho obnově

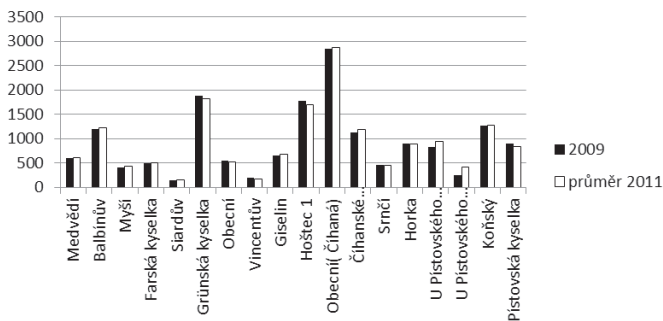
Obr.2 - Zanikající pramen

Obsah CO₂ mg/l

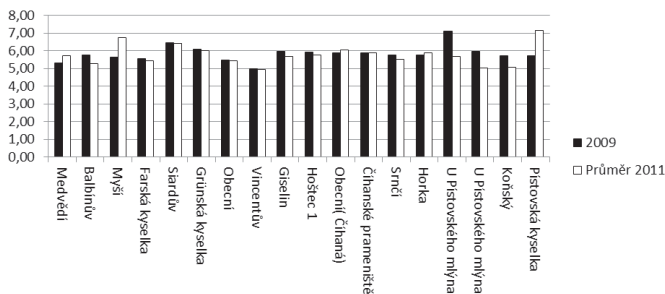
Obr. 3 Obsahy CO₂ ve vybraných pramenech

K [μS.cm⁻¹]

Obr. 4 Hodnoty vodivosti pH na některých pramenech

pH

Obr. 5 Hodnoty vodivosti pH na některých pramenech

Čihaná (-13 mV) a v Balbinově prameni (6 mV). Předpokládáme, že redukční podmínky jsou způsobeny vyšším obsahem organických látek v okolí vývěru. Pokud se jedná o pramen v pastvině, může být jejich zdrojem například trus zvířat a odumírající části rostlin.

Vzhledem k rozsahu získaných dat nelze na tomto místě prezentovat detaily analýzy stopových prvků. Hlavním závěrem je, že každý vývěr je unikátní obsahem jiných stopových prvků a jejich kombinace pro daný pramen je v čase relativně stálá.

Analýzou sedimentů a nárůstů z několika vývěrů se nám podařilo identifikovat hlavní minerál, který je v nich přítomen. Potvrdilo se naše očekávání – jedná se o ferrihydrit, což je směs oxidů a hydroxidů železa (FeOOH.nH₂O). Tento minerál je v sedimentech pramenů někdy doprovázený křemenem a kalcitem.

Letošní práce přinesla mnoho informací, které nám umožnily značně rozšířit a doplnit informace o některých lesních minerálních pramenech. Množství získaných dat bylo veliké a tak nám jejich zpracování do podoby finální práce ještě nějaký čas potrvá. Přesto jsme rádi, že již nyní máme možnost vás tímto způsobem seznámit s hlavními výsledky. Rádi bychom závěrem poděkovali všem pracovníkům Ústavu geochemie, mineralogie a nerostných zdrojů Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy za poskytnutí vybavení, prostoru a pomoci při analytické práci.

Adam Drmota (17 let)

Umím číst, psát počítat = mohu dělat novináře

Komunitní práce s Romy ve vesnici Dobrá voda

Psal se rok 2009 a ve vesnici Dobrá Voda působila expediční skupina Satelity. Tenkrát nás zajímal fenomén předsudků o Romech. Na začátku celého projektu jsme si vyplnili postojový dotazník, který reflektoval náš postoj k Romům, a to samé jsme udělali i na konci, po tom, co následovaly dva krásné týdny přímo ve vesnici, kde jsme se věnovali tvorbě dětských animovaných filmů. Také jsme studovali romskou historii a kulturu a snažili se dozvědět více o důvodech sociálního vyloučení velkého množství Romů žijících v České republice. Dobrovodské děti byly úžasné, pořád něco tvořily. Dozvěděli jsme se spoustu nových věcí. Naším společným dílem vznikly čtyři krásné animované filmy. Opravdu neradi jsme z Dobré Vody odjížděli.

Celý projekt byl realizován jen díky sdružení Český západ, které v Dobré Vodě působí a věnuje se začlenění romských obyvatel do společnosti. Díky pomoci jejich pracovníků jsme mohli v Dobré Vodě přímo bydlet a věnovat se dětem naplno.

Nastal rok 2011 a já jsem zjistil, že Expedice bude zase v Teplé, kde se konala i před dvěma lety. Zajásal jsem a pečlivě se zamyslel. Věděl jsem, kde chci pracovat. Věděl jsem s kým. Ale nevěděl jsem, co tam budu dělat. Zamyslel jsem se podruhé. Jak to tam vypadalo před dvěma lety a co byl náš největší problém? Když jsme tvořili filmy, dětem to ohromně šlo. Ale abychom vytvořili ani-

movaný film, občas jsme je museli zastavit v další tvůrčí činnosti. Například: Potřebovali jsme nakreslit koně. Jen koně do příběhu, nic víc. Ale jen jsem se otočil, na papíře bylo koní pět, každý byl jiný a zároveň už mi Vlastík povídal úžasnou pohádku o těch pěti rozdílných koních. Ale my jsme potřebovali jen ten obrázek... škoda.

Přemýšlel jsem dál. Co s dětmi dělat, aby se tohle nestalo? Časopis. Moje první idea zněla: budeme si čtrnáct dní s dětmi hrát, kreslit, zpívat a fotit a pak to všechno vložíme do časopisu. Ano, nějak takhle to rámcově bylo, ale cesta k výsledku byla o něco složitější. A navíc, chtěli jsme děti pro novinařinu nadchnout, aby časopis mohl vycházet i bez našeho přičinění.

Každý den, když děti přijely ze školy, jsme se jim věnovali. Začali jsme tvořit. A to hned několika způsoby. Celou tvorbu jsme si ve skupině rozdělili, takže každý měl na starost jeden „program“.

Hudební program

S dětmi jsme hlavně zpívali, ale přivezli jsme také jednu starší kytaru a na tu jsme je učili hrát. Největším dílem byly ale bubny, které tam děti vytvořily. Ze starých kyblíků polepených izolepou byla skvělá sestava, která nás překvapila nejen svým dobrým zvukem, ale i odolností. Vydržela toho dost, než se rozbila.

Výtvarný program

Kreslení je základ, zvláště v dětském časopisu.

Fotografování

Dobrovodské děti milují kameru, počítače, fotoaparáty a všechnu různou techniku. Proto jsme se rozhodli naučit je trochu fotit. Jedno odpoledne jsme strávili v lese a dali dětem do rukou fotoaparáty, které nám ochotně zapůjčili naši přátelé (za což jim děkujeme). Dále jsme vysvětlovali dětem, jak by se mělo správně fotit a jak udělat snímek zajímavějším. Hrozně je to bavilo a to hlavní přišlo nakonec. Děti si mohly na jeden den fotoaparát půjčit domů a fotit to, co je samotné zajímá. A věřte nevěřte, takové fotky jste ještě neviděli.

Reportáže

Co takhle zkusit si trochu opravdové novinářiny? Děti prolezly celou Dobrou Vodu a vypyřádaly se, ať už v keramické dílně nebo třeba u jednoho německy mluvícího souseda. Největším počinem byl výlet do nedaleké vesnice Nová Farma, kde zjišťovaly, jak se tam obyvatelům žije. Dokonce s sebou vzali Klárku, která se účastnila fotografického programu a nafotila tam zajímavé snímky.

Časopis nakonec vznikl. Jmenuje se „Dobrá Voda denně doma“ a myslím si, že se opravdu povedl a dokáže velmi dobře reflektovat vlastně celou Dob-

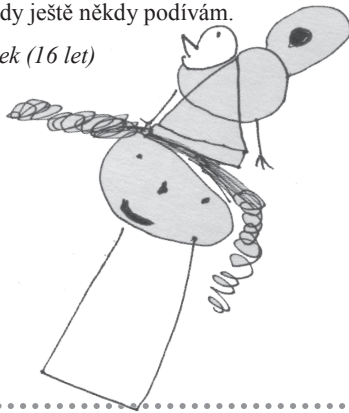
rou Vodu. Pokud byste o něj stáli, nebojte se napsat email na filip.mmasek@gmail.com.

Naše práce měla ale ještě další cíl. Jeden z problémů dnešního školství je ten, že romské děti jsou velmi často a velmi brzy vyřazovány do zvláštních, neboli praktických škol. Ale oni nejsou méně inteligentní než ostatní děti. V čem je tedy chyba? Před odjezdem na expedici jsme zjistili, že velmi častým problémem romských dětí je Český jazyk. Romský prvňáček má například malou slovní zásobu a často nerozumí přesnému významu zadání učitele. Dozvěděli jsme se o projektu ROMI, který

se tomuto tématu věnuje, a v naší práci jsme na něj navázali. Snažili jsme se z dětských textů zjistit, jaké jsou nejčastější problémy dětí, ale i to, co je ve škole baví a co a za jakých okolností jim naopak jde. Naše postřehy jsou sepsané ve sborníku. Pokusili jsme se formulovat určité konkrétní návrhy pro pedagogy, jak by mohli s romskými dětmi pracovat. Obsahují sice výsledky zkušeností nás vrstevníků, ale i tak je chceme tímto dát k dispozici. Naše expedice zase končí. A já doufám, že se do Dobré Vody ještě někdy podívám.

Filip Mašek (16 let)

Ukázky z časopisu

Nejvíce vám o našem projektu řekne asi samotný časopis, ale níže si můžete alespoň přečíst některé části časopisu Dobrá Voda denně doma.

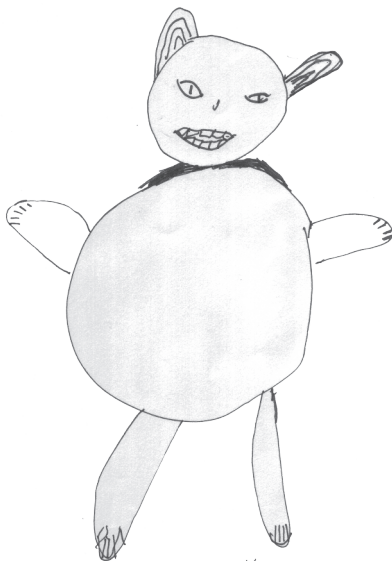
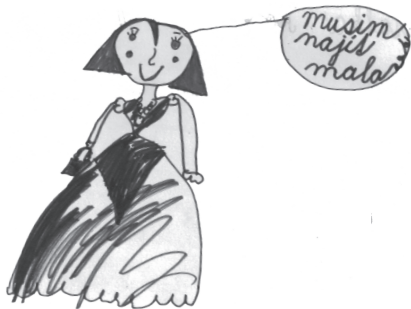
Sluníčko

Sluníčko bylo maličké a už je veliký. Sluníčko se zastavilo u stromečku. Sluníčko šlo do domečku, zaklepalo na dveře, šlo dovnitř, napapalo se tam a zase odletělo. Potom sluníčko zastavilo na zahrádce, potom přišlo a sluníčko uschlo. Maminka přišla do domečku a koukla se na polívku a už tam nebylo nic. Maminka uvařila omáčku s másličkem a s bramborama, a pak všechno zalila. Zalila zahrádku a stromeček, pak šla maminka nakupovat. Koupila jahody, šla na zahrádku a zasadila je.

Taneční soutěž v Táboře

Vyjížděli jsme v 8 hodin ráno. Cesta byla náročná. Jeli jsme vlakem. Do Tábora jsme dorazili tak kolem jedné hodiny. Město Tábor je zajímavé a tetě Kláře se tam líbilo. Ostatní taneční soubory na soutěži se od nás dost lišily. Ale tancovaly hezky, trochu chaoticky. Říkali nám, že jsme více sehraný a že to máme víc nacvičené. Tancovali jsme v kulturním centru. Vevnitř byla špatná organizace, protože se tam smělo kouřit a pít. Byli tam děti, které to musely snášet. Špatně se tam dýchalo. Hodně nám všichni říkali, že jsme jiný, ale v dobrém slova smyslu. Moc se mi líbil cikánský verbuňk. A další zajímavá věc byla, že jeden soubor tancovala tak, že si k tomu zpíval. Já jsem si myslela, že nemají cédéčko. Zeptala jsem se jich jestli nechtějí pučit, že tu jejich skladbu mám. Ale oni řekli, že je to nashvál. Nakonec jsme byli čtvrtý ze šesti. Sice jsme se neumístili třetí, ale ostatním jsme to přáli. Jeli jsme tam kvůli poznání jiných tanečních sestav, ne proto, abychom vyhrály.

Expediční kronika

...zážitky zůstávají!

Hustá kaše

Bylo to ráno a byla to skupina, co trávila čas v hlavní budově, ale dnes byla k snídani krupicová kaše. Dva šli a vařili a jeden pobíhal mezi kuchyní a bývalou klášterní lékárnou, kde ostatní čekali, až si vychutnají dobrou bílou hustou a vydatnou kaši. Na stole už čekalo granko, ale byl by v tom čert, kdyby se nic nestalo. Z kuchyně přiběhl první a zvolal: „Došlo mlíko!“ V zápětí přišli ti dva a nesli hrnc plný dobré, bílé, husté a vydatné kaše. To, že došlo mléko, znamenalo, že kaše byla opravdu „hustá“. Když už někdo vyndal lžíci z té „husté“ hmoty s přiměřenou dávkou kaše, pokoušel fyziku a vypadlo to, že bude krmit zem pod sebou. Bohužel nebo bohudík se kaše na lžíci ani nehнула. Někdo pokoušel fyziku i s celou miskou. Učitel se bál, aby se ten plný hrnc snědl, ale po hodině stravování a několika obětech ze zabetonovaného žaludku kamennou kaší, se hrnc vesele koupal v teplé vodě.

Skupina 3D modelování

Jak jsme smažili palačinky

Přes protesty našeho vedoucího jsme se rozhodli udělat si k večeri palačinky. Paní učitelka nás vybízela, abychom se smažením začali co nejdřív, protože usmažit palačinky pro sedm lidí nebude trvat pár minut. Pak, přesně v tu chvíli, kdy jsme se rozhodli začít, dorazil do našeho domečku taneční soubor holek a kluků z Dobré Vody a začali nacvičovat na soutěž do Tábora. Než tam přestala vyhrávat hudba, bylo něco po sedmé. Začali jsme smažit a v tu chvíli se za oknem postupně začaly objevovat dobrovodské děti a ptaly se, ptaly se a ptaly a chtěly dovnitř. Nedalo se jich zbavit. Otvíraly okno a lezly dovnitř. Nedalo se jim to zakázat ani vymluvit. Měli jsme co dělat, abychom malou Viktorku neprohodili oknem. To ale přišla naše paní učitelka, která nás celý den nabádala, at už jdeme smažit. A stále to nebylo, tak si řekla, že to usmaží sama! Bylo nám trochu trapně, ale palačinky to byly výborné!

Skupina Dobrá Voda

Zázraky se dějí

Konečně jsme došli do cíle našeho putování do kostela ve Skokách. Už tam čekal pán, který nás celou cestu doprovázel. Začali jsme přemýšlet, kde si postavíme naše „stany“ pomocí tropik a stativů od kamery a foťáků. Nebo budeme spát pod širákem? A ten hodný pán nás zavedl do věže, tam že můžeme přespat. Nabídl nám pitnou vodu a vařič. Buchty k snídani a rohlíky k večeři. Mysleli jsme, že takové věci se už dnes nedějí. Po večeři a prohlídce kostela odjel. Slunce už zapadalo za obzor a v kostele byla tma. Vzali jsme svíčky a rozsvítili je po celém kostele. Bylo tam nádherně. Tak nějak nám všem bylo líp. A pak jsme zpívali. V tom tichém kostele se zvuk krásně rozléhal. Ani se nám nechtělo jít spát. Ještě cestou do věže jsme si pobrukovali melodie písní.

Skupina Poutníci na Skokovské stezce

Noční výprava

Už si nepamatuju, koho to napadlo jako prvního. Ale jistě je, že to byl druh nápadu, který nemá žádné opodstatnění, ale nedá se dostat z hlavy. Noční procházka po rozpadlém hřbitově. Celá skupina se shromáždila na cestě ke hřbitovu kolem půl dvanácté v noci. Nad námi se těšila socha neznámého světce (šlo o sochu Ježíše, pozn. red.) a blízka lampa na ní házela démonické stíny. Stačil letmý pohled na sochu a už tuhla krev v žilách. Nakonec jsme šli na hřbitov jen tři. Jáchym, Kuba a já – Mates Kapic. Došli jsme alejí prastarých stromů k bytelné kované bráně na hřbitov. Bylo zavřeno, ale ne zamčeno. Opřel jsem se do brány a ta se s vrzáním otevřela. Šli jsme na hřbitov. Najednou se mi zdálo, že vidím v rohu hřbitova pohyb. Zastavilo se mi srdce. Soflák (kapitán skupiny) nadskočil a se slovy: „Já mizím!“ tryskem vyběhl ze hřbitova. Podíval jsem se na Jáchyma a on na mě. V následující chvíli jsme již oba následovali Sofláka. Celí bledí jsme doběhli ke zbytku skupiny, který se nám povýšeně smál. Nejspíš by to takhle skončilo, nebýt toho, že se zvedl Vojta (naš učitel dějepisu a občanky) a řekl: „Pojďte kluci, jdu s váma!“ A tak

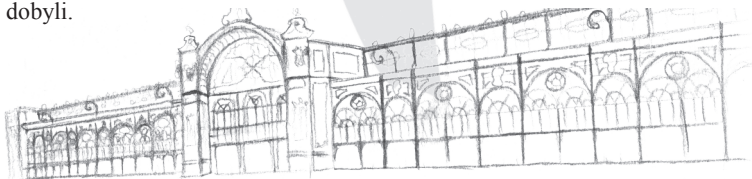
jsme šli zpátky na hřbitov. S Vojtou jsme se všichni báli mnohem míň. Jeho robustní postava, necelé dva metry výšky a milá povaha nám dodávaly pocit bezpečí. Měsíc ozařoval celý hřbitov a náhrobky se třpytily, jakoby byly ze stříbra. V kryptě opatů z kláštera Teplá svítila svíčka, kterou zde někdo Bůh ví proč zapálil. Její odlesky tancovaly po stěnách svůj tanec smrti, ze kterého tuhla krev v žilách. Když jsme se později vrátili na ubytovnu, usnali jsme plni nových dojmů a zážitků.

Skupina Aleje a křížky

Jak skupina Prameny zdolávala v sedlech svých bicyklů nejvyšší kopec v okolí

Vlčí hřbet – tak tohle spojení slov již nikdy nechci slyšet. Když už ostřílená skupina Prameny ujížděla zpět do terénu, těšila se na krásný výlet zpestřený trochou práce. Vše vypadalo úplně růžově, dokonce i počasí bylo skvělé, obloha úplně azurová. Práce šla od ruky a krajina se míhala kolem nás. Tak rychle jsme jeli. A pak to přišlo – podívali jsme se do mapy a bylo jasné, že se musí jet přes Vlčí hřbet. Jak jinak než přes nejvyšší bod široko daleko. V tu chvíli začala cesta stoupat do kopce a s námi to šlo z kopce. Najednou zapadlo slunce a přišly husté černé mraky a z nich se začal valit déšť. Cesta se v tu chvíli změnila v blátivé bojiště. Válčila na něm naše skupina proti síle přírody. Jeden náš nejmenovaný člen byl dokonce zaživa pohřben do bláta a to i s kolem. Nakonec jsme ale všichni přežili a Vlčí hřbet dobyli.

Skupina Prameny

Večer na expedici

Byl večer, obloha byla nachově rudá a slunce, které bylo už z poloviny za obzorem, ozařovalo zdi tepelského kláštera. Z čeledníku se ozval jemný hlas kytary a všechno okolo jako by ztichlo. Rudá záře, která už zhasínala, na okamžik zasvítla o něco víc. Studenti, kteří seděli do kruhu na židlích a stolech, začali zpívat o pomíjivosti lidského času na Zemi. Svět okolo nich by jim mohl závidět, protože k tomu, aby byli šťastní, potřebovali tak málo. Někdy by se mohlo zdát, že by mohli takhle zpívat donekonečna, nezávislí na tom, kolik komu je a jak umí zpívat, protože hlas davu zní vždy nejhlasitěji a je nejlépe vnímán okolím.

Slunce zapadlo a ptáci přestali cvrlikat. Na večerní oblohu začal stoupat měsíc a začaly se rozsvěcet hvězdy. Někde v dálce zahoukala sova a na poli vylezla malá šedá myš a začala šmejdit. Tam, kde před chvílí zurčel pramen života, vše ztichlo a uložilo se k spánku. Studenti, kteří před chvílí dozpívali písničku na dobrou noc, šli spát. Před čeledníkem se ozval smích a hlasy, které prořizly večerní ticho. Za chvíli bylo zase ticho a sova odlétla s ulovenou kořistí na vedlejší strom, aby mohla zahnat hlad po večerním spánku.

Za skupinu 3D modely napsala Maruška Adamcová

Silnice posypaná strouhankou

Jednoho krásného slunečního dne, bylo to úterý, jsme se jako obvykle nasnídali a pak jsme šli pracovat do terénu. S Tomášem jsme šli první, vyšli jsme na horu po asfaltové cestě a co nevidíme: Rohlíky! A také zabalené koláče atd.! Byly všude a byly čerstvé a v tom jsme uviděli bombastickou a velmi čerstvou vánočku. Domluvili jsme se, že ji vezmeme pro naši skupinu jménem Krajina, ale přesto jsme zavolali panu řediteli, jestli můžeme tu vánočku vzít. A tak jsme volali, ale pan ředitel nám to nedovolil. Prohlásil, že je to pro zvířata, a i když jsme mu řekli, že tam jsou zabalené koláče a nechápeme, jak by to zvířata rozbalila, pan ředitel nám to stejně nedovolil. Po pár dnech začalo pršet, a když to ustalo, šli jsme se podívat na to místo. Na zemi všude byly rozmočené rohlíky a bylo to fakt hrozné. Začalo to plesnivět a od té doby je silnice od Dobré Vody do Ďolíčku posetá strouhankou.

Skupina Krajina

Trapistický záchod

Když jsme na expedici pracovali v terénu, byli jsme šest dní mimo civilizaci. Takže jsme ani neměli normální záchod. Naštěstí byl nedaleko našeho tábořiště trapistický klášter. Měli jsme dovoleno si tam chodit pro vodu a také chodit na záchod do domu pro hosty. Když jsme se já a další člen naší expediční skupiny chystali navštívit dům pro hosty, bylo již odpoledne a svoji práci jsme měli skoro celou odpracovanou. A tak jsme minuli odbočku na lesní cestu směrem k tábořišti a pokračovali v cestě po silnici. Po ní jsme došli až k pozemkům kláštera. Začal se před námi rýsovat klášter s kostelem v celé své kráse. Když jsme došli na konec cesty, prošli jsme trapistickou branou, která bývá skoro vždy otevřená, směrem k domu pro hosty. Nejdříve jsme museli otevřít dveře a vejít dovnitř do domu. Jakmile jsem začala otvírat dveře, ozval se odněkud hlas. Hrozně jsem se polekala, protože tu kromě mého kolegy nebylo nikoho vidět. Mnichy tu totiž taky moc často nevidíte a hlavně se pohybují velmi potichu, takže mě nečekaný zvuk v tom tichu polekal. Nevěděla jsem, jestli mě náhodou někdo nevidí, jak vcházím. Po pár vteřinách polekání jsem si uvědomila, že ten hlas vychází z reproduktoru. Domyslela jsem si, že mniši mají nejspíš právě bohoslužbu v kostele a dali si do domu pro hosty reproduktory, aby věděli, co se tam děje. Trochu jsem se uklidnila a pokračovala svou cestou na dámské toalety. Celou dobu, co jsme trávili čas v domě pro hosty, nám k tomu z reproduktorů vycházel hlas, který nás informoval o dění v kostele. Poté jsme společně v tichu odešli a za branami trapistického kláštera jsme se začali smát a tak to pokračovalo až do tábořiště.

Tím příběh trapistické toalety tak úplně nekončí, vlastně ani nezačíná. Příběh začal už před pár dny. Jeden člen naší expediční skupiny, dokonce kapitán, začal ráno brzy vstávat a chodit s panem ředitelem do kostela na mše. Hned jsme si domysleli, že za tím budou postranní úmysly. Také že byly, protože nejméně polovinu bohoslužby strávil v domě pro hosty. Další dny se k němu přidávali i další a toto místo se později stalo oblíbené i u jiných skupin. Tak například členka jiné expediční skupiny (náhodou také kapitánka) si jedno ráno vyšla s ostatními na mši s ručníkem a hygienickými potřebami. Nejen nad pořádnou ranní hygienu.

Skupina Krajina

Fotogalerie

Na cestách

Výměra budov na 3D modelování

Průzkum v rybníku

Klášteř Teplá

Fotogalerie

A jedeme domů!

Na ryby sítkou nebo sekáčkem?

Tak, tady budeme spát

Hurá, přijel oběd!

Na závěr...

Letošní expedice je zdárně za námi a my doufáme, že jsme Vám touto cestou naše práce alespoň trochu přiblížili. Možná Vás i zaujaly nebo alespoň pobavily příhody našich studentů. Rádi se pokaždé vracíme do tohoto pozoruhodného kraje plného překrásných luk, objevujeme nová tajemná zákoutí a přicházíme na místa, která již třeba známe z předešlých let. Děkujeme především těm, s nimiž jsme mohli strávit tak krásný čas plný letní pohody, ale i pracovního vytížení, zejména musíme zmínit naše učitele, kteří s námi sdíleli všechna naše společná dobrodružství.

Přírodní škola

Texty uvedené v tomto časopise představují pouze stručný popis výzkumů a jejich výsledků.
V případě zájmu o kompletní zprávy nebo další informace sledujte
www.prirodniskola.cz www.prirodniskola.cz/web
Nebo nás kontaktujte na info@prirodniskola.cz

Tepelsko 2011 - studentský výzkum krajiny • vydalo Soukromé reálné gymnázium Přírodní škola o.p.s • Fryčovická 462, 199 00 Praha 9 - Letňany • tel.: 283 922 299 • email: info@prirodniskola.cz • www.prirodniskola.cz • redakční rada: František Tichý, Jana Lukášková, Linda Langerová, Marek Matura • ilustrace: studenti školy 2010/2011 • foto: studenti a učitelé Přírodní školy • sazba: Filip Mašek • vychází v Praze 10. října 2011 • náklad 1000 výtisků

• • • N E P R O D E J N Ě • • •